

Księga Sofoniasza

Rozdział 1

1. Słowo Pańskie, które zostało skierowane do Sofoniasza, syna Kuszego, syna Gedaliasza, syna Amariasza, syna Ezechiasza, za dni Jozjasza, syna Amona, króla judzkiego. 2. Całkowicie usunę wszystko z powierzchni ziemi - wyrocznia Pana: 3. Usunę ludzi i bydło, usunę ptactwo podniebne i ryby morskie, i zgorszenia wraz z bezbożnymi; i wytępię człowieka z powierzchni ziemi - wyrocznia Pana. 4. I wyciągnę rękę przeciwko Judzie i przeciw wszystkim mieszkańcom Jeruzalem; i wytępię z tego miejsca pozostałości Baala oraz imiona sług bałwochwalczych wraz z kapłanami. 5. [Wytępię] także tych, którzy na dachach oddają pokłon wojsku niebieskiemu, i tych, którzy oddają pokłon, przysięgając na Pana i przysięgając na Milkoma, 6. i tych, którzy się odwracają od Pana i którzy Pana nie szukają, i nie pytają o Niego. 7. Milczcie przed obliczem Pana Boga, gdyż bliski jest dzień Pański, bo już przygotował Pan ofiarę, poświęcił swoich zaproszonych. 8. W dniu zaś ofiary Pańskiej Ja ześlę karę na książąt i synów królewskich, i na wszystkich, którzy się ubierają w szaty cudzoziemskie. 9. I w owym dniu ześlę karę na każdego, który przeskakuje próg, na tych, którzy napełniają dom swego pana gwałtem i oszustwem. 10. I rozlegnie się owego dnia - wyrocznia Pana głośnie wołanie od Bramy Rybnej i lament z drugiej strony [miasta] oraz huk wielki od strony pagórków. 11. Narzekajcie, mieszkańcy Moździerza, bo cały lud Kanaanu został zgładzony; wytraceni zostali wszyscy, którzy odważają srebro. 12. Wówczas tak będzie: z pochodniami przeszukam Jeruzalem i ukarzę mężów zamarłych nad wybornym winem, którzy mówią w swych sercach: Nie uczyni Pan dobrze i źle nie uczyni. 13. Majętność ich będzie na łup wydana, a domy ich - na spustoszenie. Zbudowali domy, lecz nie będą [w nich] mieszkać; zasadzili winnice, ale nie będą pili z nich wina. 14. Bliski jest wielki dzień Pański, bliski i rychły on bardzo; szybszy jest dzień Pański od gońca i od mocarza niecierpliwszy. 15. Dzień ów będzie dniem gniewu, dniem ucisku i utrapienia, dniem ruiny i spustoszenia, dniem ciemności i mroku, dniem chmury i burzy, 16. dniem trąby i okrzyków wojennych - przeciwko miastom obronnym i przeciw basztom wysokim. 17. I udręcę ludzi, że chodzić będą jak niewidomi, ponieważ zawinili przeciwko Panu; i jak kurz krew ich będzie rozlana, a jak gnój ich jelita. 18. Ani ich srebro, ani ich złoto nie zdoła ich ocalić w dniu gniewu Pana, gdyż ogień Jego zapalczywy strawi całą ziemię; bo dokona zagłady - zaiste strasznej - wszystkich mieszkańców ziemi.

Rozdział 2

1. Zbierzcie się! Zgromadźcie się! - narodie bez wstydu - 2. zanim pojawi się wyrok, a dzień uleci jak plewa; zanim przyjdzie na was zapalczywość gniewu Pańskiego, zanim przyjdzie na was dzień gniewu Pańskiego. 3. Szukajcie Pana, wszyscy pokorni ziemi, którzy wypełniacie Jego nakazy; szukajcie sprawiedliwości, szukajcie pokory, może się ukryjecie w dzień gniewu Pańskiego. 4. Bo Gaza będzie

opuszczona, Aszkelon zaś w pustynię się obróci, Aszdod w samo południe wypędzą, i Ekron będzie zburzony. **5.** Biada zamieszkującym wybrzeże morskie - narodowi Kreteńczyków! Słowo Pańskie przeciwko wam; Kanaanie, ziemio filistyńska: Zniszczę cię, bo zabraknie mieszkańców. **6.** I będzie wybrzeże morskie pastwiskiem - legowiskiem pasterzy i [miejscem] na zagrody dla trzód. **7.** Będzie także pas morski dla Reszty z domu Judy: tam będą oni paśli swe stada, w domach Aszkelonu będą się wieczorem wylegiwali, bo nawiedzi ich Pan, Bóg ich, i odmieni ich los. **8.** Słyszałem urąganie Moabu i bluźnierstwa synów Ammona, którymi lżyli mój lud, rozpierając się w swoich granicach. **9.** Dlatego: Na moje życie - wyrocznia Pana Zastępów, Boga Izraela: Moab będzie jak Sodoma, a synowie Ammona jak Gomora: ziemią cierni, kopalnią soli i pustynią na wieki. Reszta ludu mego ich złupi, a ci, co pozostaną z mego narodu, przejmą ich posiadłości. **10.** To ich spotka za ich pychę, lżyli bowiem i wynosili się ponad lud Pana Zastępów. **11.** Straszny dla nich okaże się Pan, bo sprawi, że znikną wszystkie bóstwa ziemi, i będą Mu oddawać pokłon, każdy z miejsca swego, wszystkie pogańskie wybrzeża. **12.** Także wy, Kuszyci, moim mieczem pobici będziecie. **13.** I wyciągnie On rękę na północ, i zniszczy Asyrię, i obróci Niniwę w pustkowie, w step suchy jak pustynia. **14.** I będą się wylegiwać pośród niej stada, wszelkie rodzaje zwierząt; tak sowa, jak jeź zanocują na głowicach jej kolumn, a w oknie słychać będzie pohukiwania, od samego progu będzie rumowisko, obalone dźwigary cedrowe. **15.** Oto wrzaskliwe miasto, które bezpiecznie się rozsiało, które mówiło w swym sercu: Ja i nikt więcej! Jakim się stało pustkowiem, legowiskiem dzikich zwierząt. Każdy, kto obok niego przechodzi, pogwizduje i ręką potrząsa.

Rozdział 3

1. Biada buntowniczemu i splugawionemu miastu, co stosuje ucisk! **2.** Nie słucha głosu i nie przyjmuje ostrzeżenia, nie ufa Panu i nie przybliży się do swego Boga. **3.** Jego książęta są pośród niego lwami ryczącymi, sędziowie jego wieczornymi wilkami, które nic do rana nie pozostawiają. **4.** Prorocy jego - to zarozumiałcy i ludzie wiarołomni, jego kapłani zbezcześcili świętość - pogwałcili Prawo. **5.** Pan sprawiedliwy jest w jego środku, nie czyni niesprawiedliwości. Każdego rana wydaje wyrok, o świetle On nie zawiedzie. Ale nikczemnik nie zna wstydu. **6.** Wytraciłem narody, ich twierdze są zniszczone, spustoszyłem ich ulice, tak że nie ma przechodniów; ogołocone są ich miasta, tak że nie ma nikogo, nie ma mieszkańców. **7.** Mówiłem: Ty przynajmniej Mnie uszanujesz, przyjmiesz ode Mnie upomnienie. Jej przybytek nie zostanie usunięty. Zaiste ilekroć ją nawiedzałem, tym bardziej śpieszyli znieprawiać wszystkie swoje czyny. **8.** Przeto oczekujcie Mnie - wyrocznia Pana - w dniu, gdy powstanę na świadectwo, bo postanowiłem zgromadzić narody, zebrać królestwa, aby wylać na nie moje oburzenie, cały mój gniew zapalczywy, bo ogień mej zazdrości pochłonie całą ziemię. **9.** Wtedy bowiem przywrócę narodom wargi czyste, aby wszyscy wzywali imienia Pana i służyli Mu jednomyślnie. **10.** Z tamtej strony rzek Kusz wielbiciele moi - moi rozproszeni - dar Mi przyniosą. **11.** W dniu tym nie będziesz się wstydzić

wszystkich twoich uczynków, przez które dopuściłaś się względem Mnie niewierności; usunę bowiem wtedy spośród ciebie pysznych samochwalców twoich, i nie będziesz się więcej wywyższać na świętej mej górze. **12.** I zostawię pośród ciebie lud pokorny i biedny, a szukać będą schronienia w imieniu Pana. **13.** Reszta Izraela nie będzie czynić nieprawości ani wypowiadać kłamstw. I nie znajdzie się w ich ustach zwodniczy język, gdy paść się będą i wylegiwać, a nie będzie nikogo, kto by [ich] przestraszył. **14.** Wyśpiewuj, Córo Syjońska! Podnieś radosny okrzyk, Izraelu! Ciesz się i wesel z całego serca, Córo Jeruzalem! **15.** Oddalił Pan wyroki na ciebie, usunął twego nieprzyjaciela; Król Izraela, Pan, jest pośród ciebie, nie będziesz już bała się złego. **16.** Owego dnia powiedzą Jerozolimie: Nie bój się, Syjonie! Niech nie słabną twe ręce! **17.** Pan, twój Bóg, jest pośród ciebie, Mocarz, który zbawia, uniesie się weselem nad tobą, odnowi [cię] swoją miłością, wzniesie okrzyk radości. **18.** Pozbawionych świąt zgromadzę, bo do ciebie należeli. Ciężary nakładane na nią - hańbą. **19.** Oto Ja dokonam [zagłady] wszystkich, którzy cię uciskali w owym czasie, a zachowam chromych i wygnanych zgromadzę; i uczynię z nich chwałę i sławę na całej ziemi, gdzie zaznali wstydu. **20.** W owym czasie was przywiodę, a będzie to w czasie, gdy was zgromadzę; albowiem dam wam imię i chwałę u wszystkich narodów ziemi, gdy odmienię wasz los na waszych oczach - mówi Pan.

Biblia Tysiąclecia, wydanie V.
Prawo autorskie © 1999, Pallottinum. Wszelkie prawa zastrzeżone.
Copyright © 1999 by Pallottinum. All rights reserved.